

Rózsás est

Nekem, mint gólyának nagyon izgalmas volt a Rózsás est.

A fiúk számára igazi kihívás volt, hogy verses formában kellett végzős diáktársaink, a 12. évfolyamos lányok szépségét, kedvességét méltatni.

Két nappal az est előtt láttam neki művemnek. Csak úgy ömlöttek belőlem a szavak, dicséreték és rímek, amelyek ékesítették költeményemet. Megmutattam a mentoromnak és nagyon tetszett neki, ami meglelégedéssel töltött el.

A remekművet egy szivalakú papírra jegyeztem le, ezzel is szerettem volna még inkább belopni magam a mentorok által számomra kiválasztott ifjú hölgy szívébe.

Elérkezett a nagy nap, nagyon izgultam, amikor én következtem. Felálltam, kísétáltam a közönség illetve a választottam elé, s elkezdtem a tőlem telhető legnagyobb beleéléssel felolvasni művemet, majd átadtam a virágot a „Virágnak”. (Be kell valljam, a kezem azért egy kicsit remegett eközben.)

Mégis így visszagondolva nagyon tetszett az alkalom, és emlékezetes fog maradni számomra, hiszen örömet tudtam szerezni egy kedves, végzős lánynak.

Sipos Dávid